

Nieuwsbrief - Votoka International

Nieuwsbrief nr. 56, januari 2025

Lieve allemaal,

De laatste keer dat ik een nieuwsbrief schreef, was in april 2024 en sindsdien zijn er door Votoka International veel activiteiten verzet! Daarom is dit een lange nieuwsbrief; om jullie weer even goed op de hoogte te brengen. Wie het leuk vindt om meer gedetailleerd te volgen wat er in Angola gebeurt, kan zich inschrijven via de website in Angola voor het blog: www.votokaangola.org.

Drukke maanden

In mei 2024 heeft het team in samenwerking met de regering een operatiecampagne gehouden, waar 213 patiënten zijn geopereerd; het was ongelooflijk dat dit weer haalbaar was! Tot eind juni waren we druk met de campagne. En daar gelijk achteraan ben ik met een deel van het team begonnen om training te geven aan de verpleegkundigen in de 10 verschillende gemeenten van de provincie Benguela. Het is een grote provincie en het geven van alle trainingen duurde bijna twee maanden. In die tijd hebben we meer dan 350 verpleegkundigen getraind. Meteen daarna, in september, hadden we weer een operatiecampagne in Cuito met 84 patiënten en toen ook weer een in Luanda. We hebben in drie maanden tijd meer dan 5.000 kilometer gereden en sliepen elke keer op andere plekken.

Grote verandering

In Luanda kwam er opeens een grote verandering voor onze organisatie. Ik heb al eerder geschreven over het Vangulula house dat gebouwd werd bij het universitaire moeder & kindziekenhuis in de hoofdstad Luanda. De eerste steen werd gelegd op 4 december 2023, in maart 2024 stonden er muren en in augustus 2024 is het huis in gebruik genomen. Het is ongelooflijk snel gegaan. Vangulula betekent restauratie. En dat is wat ze door middel van een operatie en behandelingsprogramma hopen aan te bieden aan de vrouwen. Dr Paolo, de chirurg die met zijn team alle operaties tijdens onze campagnes doet, is in dienst van dat ziekenhuis. Hij is nu officieel de trainer geworden van de organisatie FIGO (internationale Federatie voor Ginecologie en Obstetric) en de bedoeling is dat hij in de toekomst meer lokale artsen gaat trainen om deze specialistische operaties te doen. En dat die artsen dan weer naar de provincies worden gestuurd om die operaties uit te voeren.

Het is op zich een mooi en goed plan, maar wat ingrijpend voor ons is, is dat dr Paolo niet langer 4 of 5 x per jaar naar ons toe kan komen om operatiecampagnes te doen. De operatiecampagnes in de provincies met dr Paolo gaan dus stoppen, behalve nog één keer in mei ieder jaar. Ze willen dat wij nu alle andere patiënten naar de hoofdstad sturen, zodat ze daar geholpen kunnen worden.

Ook heeft hij Baptista gevraagd om zich bij hun team te voegen in de hoofdstad. Baptista is de voorzitter van Votoka en coördineerde al onze operatiecampagnes. Zijn vertrek naar Luanda is een enorm gemis voor ons.

In de afgelopen jaren hebben we een team opgebouwd en een vast ritme waarin we elke keer naar een operatiecampagne toewerkten. Als we voldoende patiënten hadden gevonden,

Foto's aan de rechterkant van de bladzijde: trainingen die we geven bij gezondheidsposten

Nieuwsbrief - Votoka International

kwam dr Paolo met zijn team naar ons toe in Cuito (in de provincie Bié) om de vrouwen te opereren. We hebben drie campagnes gedaan in 2022, vijf in 2023 en drie in 2024, plus vijf minicampagnes in Kalukembe en Luanda.

De operaties namen 1 of 2 weken in beslag en daarna bleven wij met ons team nog drie weken voor de patiënten zorgen. We assisteerden het team van het ziekenhuis in de zorg en boden tegelijkertijd traumazorg aan. We zijn specialisten geworden hierin en hebben honderden vrouwen kunnen helpen de afgelopen jaren.

Verandering in werkwijze

Door de nieuwe ontwikkelingen moesten wij nadenken over hoe we onze werkwijze moesten veranderen. Wij willen niet met z'n allen naar de hoofdstad verhuizen. Bovendien moeten de patiënten opgespoord worden in de dorpjes in de provincies, want de vrouwen verbergen zich uit schaamte voor hun aandoening. Al jaren. We willen hen blijven opsporen en helpen. Angola is een land dat 35x zo groot als Nederland en voor de patiënten is het soms al 1 à 2 dagen reizen naar ons toe. We willen dat ze schoon op de bus stappen. Als ze reizen zoals ze gewend zijn, stinken ze echt en geeft dat veel problemen met medereizigers. Daarom geven we ze een douche, worden hun kleren gewassen en reizen ze samen met iemand van ons team in kleine groepjes met de bus naar de hoofdstad, zodat ze ook niet zullen verdwalen. Voor ons is dat dus een hele andere aanpak!

We hebben besloten dat er iemand namens ons team in Luanda traumazorg gaat bieden. We hebben Estér gevonden, een jonge psychologe die net is afgestudeerd is. Ze is christen en zocht naar werk. Ze heeft met ons team meegelopen en was geschokt om te zien hoe Elisa van ons team met haar eigen methode zoveel openheid creëerde onder de vrouwen. Ze zag hoe de vrouwen zich openden, hun verhalen begonnen te delen en aan hun trauma's gingen werken. Eerst heeft Estér meegelopen als stagiaire en daarna heeft ze een tijdelijk contract gekregen. Het lastige is nog om haar een salaris te bieden, want dat zit niet in ons huidige budget. We willen haar graag een vast contract geven voor een eerlijk salaris. Hiervoor hebben we nog €50 per maand nodig. Zijn er mensen die mee willen helpen haar salaris te betalen?

Persoonlijk

Ik ben zelf begin oktober 2024 naar huis gekomen in Nederland, strompelend en emotioneel en lichamelijk totaal uitgeput. Ik heb de afgelopen maanden rust kunnen nemen en ik heb ook een debriefing gedaan. Ik wilde de afgelopen jaren en de periode van de scheiding van Sousa achter me laten. Afgelopen juli is in Angola in een hoorzitting de scheiding die ik in Nederland heb geregeld, erkend. Ik ben dankbaar dat ik dit hele moeilijke hoofdstuk uit mijn leven heb kunnen afsluiten. Door de debriefing kwam er ook tijd voor verwerking.

Mijn fysieke gezondheid

Toen ik in mei 2024 terugging vanuit Nederland naar Angola, heb ik op het vliegveld heel erg door moeten lopen om mijn aansluitende vlucht te halen. Het gevolg daarvan was dat mijn rechterbeen zodanig gezwollen was dat ik daarna drie dagen niet kon staan en lopen. Gedurende de maanden in Angola bleef de pijn en merkte ik dat ik gewoon niet meer verder dan 1,5 à 2 km per dag kon lopen. De knieproblemen werden alleen maar erger. In oktober ben ik in Nederland bij verschillende specialisten geweest en de conclusie is dat ik vergevorderde artrose heb in allebei mijn knieën. Mijn knieën zijn eigenlijk 80 jaar oud, terwijl de rest van mij nog maar 54 jaar oud is. Dokters zeiden dat ik te jong ben om geopereerd te worden. Maar doordat ik zo mank loop, krijg ik ook klachten in mijn onderrug, mijn hamstring en mijn zenuw die daar loopt. Inmiddels kan ik ook niet meer lang zitten en daardoor zijn lange autoritten ook moeilijk. Dat naast het feit dat ik echt niet meer dan 1,5 km kan lopen, zou het verder werken in Angola eigenlijk onmogelijk maken. Gelukkig heb ik via via een specialist in Rijswijk gevonden die mij wil opereren. Ik sta nu dus ingepland om op DV 13 februari geopereerd te worden. Dat betekent een grote omslag in mijn plannen. Ik zal wat langer in Nederland blijven. Maar

Foto's van boven naar beneden: Echtpaar Vidal en Elisa. Vidal heeft zich bij ons team gevoegd. Tussendoor een keer heerlijk pizza gegeten. Twee vertegenwoordigers van de provincie die met ons mee gingen op training met rechts Elisa. Silvia uit Benguela die Vangulula wilde bezoeken en Ishbel van VIGO, die een boek heeft geschreven over verpleegkundige zorg voor fistulapatiënten; we hebben haar geholpen dat te vertalen naar het Portugees. Genezen patiënten terug naar huis! De onderste twee foto's zijn patiënten in behandeling in Vangulula house.

Nieuwsbrief - Votoka International

ik ben dankbaar dat deze operatie mogelijk is. Omdat lopen al lang niet makkelijk gaat, was mijn lichamelijke conditie erg achteruit gegaan, dus ik volg nu een programma van zwemmen, fietsen en oefeningen zonder de kniën te belasten. Want hoe beter mijn conditie is voor de operatie, des te beter ik kan revalideren, al moet ik van de dokter rekening houden met een langzame revalidatie. Maar ik ben intussen al wel gewend aan langzaam :-).

Het werk in Angola

Ligt het werk in Angola intussen stil? Nee, absoluut niet. Wel heeft het team een nieuw teamlid erbij gezocht die een deel van mijn taken kan overnemen. Ze heet Veronica, is christen en ervaren in het managen van teams. Superfijn dat ze erbij is gekomen. Wel is het lastig om voldoende salaris bij elkaar te schrapen voor iedereen, want dit lag niet in de planning. We hebben bij veel collega's moeten schrappen in het aantal uren en in het salaris dat ze krijgen. Hun taken zijn natuurlijk ook veranderd doordat ons werk veranderd is. We hebben niet meer per se verpleegkundigen nodig, maar juist mensen die er goed in zijn patiënten op te sporen en hen te motiveren om naar de hoofdstad te reizen om geopereerd te worden. Collega's reizen dan met een groepje patiënten mee, want een reis naar de hoofdstad boezemt patiënten vaak angst in.

Samenwerking!

Er is nog iets heel mooi gebeurd. Toen we in 2016 dit werk in Lubango startten met Hope for our Sisters, baden we regelmatig dat God voor ons deuren zou openen in de samenwerking met de regering. In de afgelopen jaren heb ik verschillende pogingen gedaan om contact te krijgen met de minister van Gezondheid, door eerst met de Angolse GGD op landelijk niveau contact te leggen. Maar we hebben nu ook een samenwerkingsverband met de raad van kerken in Angola (CICA) en via hen hebben we op 30 januari een eerste zitting gehad met de minister van Gezondheid in Angola over het preventieve werk in Angola. Wat een gebedsverhoring! Nu zijn we van plan om op dinsdag 25 maart 2025 met hen een conferentie te gaan organiseren over het creëren van meer bewustwording in de kerken over wat Obstetrische Fistula is, hoe het voorkomen kan worden, hoe het behandeld kan worden en welke rol de kerken kunnen spelen om vrouwen te helpen. Willen jullie meebidden dat dit echt tot zegen mag worden? Voor het houden van de conferentie hebben we nog een bedrag van 2000 euro nodig.

Ik weet niet of ik op tijd terug kan zijn voor de conferentie. Maar we gaan hem in elk geval organiseren en voorbereiden. Vanuit Nederland kan ik al veel materiaal voorbereiden en desnoods kan ik de gedeelten die ik zou invullen via video doen. Het is even slikken voor mij dat ik nu nog niet terug kan, maar ik ben zeker wel druk aan het werk. Los van deze conferentie, heb ik veel online overleg met ons team, werk ik aan voorlichtingsmaterialen en doe ik vertaalwerk.

De stichting in Nederland

De Nederlandse stichting Votoka International is inmiddels ook helemaal van de grond. We hebben een eigen rekeningnummer en de ANBI-status is aangevraagd. We wachten nog op een reactie, maar ik ben dankbaar voor alle stappen die intussen gezet zijn. Onze missie en visie en waarden staan vast en het werk gaat gewoon verder!

Mercy ships

We bidden er al jaren voor dat Mercy Ships naar Angola komt. Op deze medische schepen, worden vele operaties gedaan en dus ook operaties voor Obstetrische Fistula. Ik weet nu al, met alle ervaring die we intussen hebben, dat we over drie à vier jaar zóveel patiënten zullen hebben, dat de artsen het niet meer zullen kunnen bijbenen. Het is dus onze droom dat de schepen van Mercy Ships Angola zullen aandoen, want we zullen dan hulptroepen nodig hebben. De regering in Angola lijkt er nu voor open te staan. In 2014 heeft Mercy Ships het ook al eens geprobeerd, maar de toenmalige regering wilde het niet. Nu lijkt dit wel zo te zijn. Afgelopen jaar mochten ook schepen van OM met christelijke lectuur in de Angolese havens aanmeren. Speciale ontwikkelingen dus!!

Foto's van boven naar beneden: Meer tijd met mijn familie nu ik in Nederland ben!

Mijn heerlijke honk. Debriefing. Ik heb een potkachel... zo dankbaar! Genieten van de prachtige natuur in Nederland

Nieuwsbrief - Votoka International

Ten slotte

Ik wil graag afsluiten met een ieder van jullie te bedanken voor jullie persoonlijke steun in de afgelopen jaren; het is een enorme bemoediging geweest dat jullie achter mij bleven staan. Ik ervaar dat God mij echt weer heeft opgericht in Zijn bescherming! Hij zorgt voor mij tot in de kleinste details.

Ik bid jullie ook allemaal Gods zegen toe voor het nieuwe jaar! Ik ben nog met de arts in overleg, maar het lijkt erop dat ik 3 à 4 maanden zal moeten revalideren hier in Nederland. Normaal gesproken reken je een jaar voor een knie, zei de arts. Ik vind het erg spannend, dus graag jullie gebeden voor wijsheid en genezing. Training geven kan ik gelukkig ook online doen, niet ideaal, maar we doen wat kan!

Hartelijke groeten, ook namens het team van Stichting Votoka,

Petra Jobse

*Linksboven: getrainde verpleegkundige krijgt voorlichtingsmateriaal.
Linksonder: Voorlichting door ons team op de markt in Luena. Middenboven: Patiënte die me belde en die we op straat ontmoetten. Ze ging gelijk naar Kalukembe voor een operatie. Middenonder: Voorlichting aan een groep vrouwen in de bush door onze ambassadeur Salome. Rechts van boven naar beneden: Vergadering met de minister van gezondheid van Angola, met CICA en Votoka. Voorlichting door ons team op markten. Sojabonen worden voorbereid voor patiënten die worden geopereerd. Het helpt hen sneller te herstellen en aan te sterken. Veel vrouwen zijn ondervoed als ze bij ons komen.*

Missie Votoka International

Help mensen, groepen en gemeenschappen, vooral vrouwen, om op te staan en sterker te worden in hun persoonlijke, sociale en professionele leven, met respect voor cultuur en milieu.

Visie

Een wereld waarin ieder individu toegang heeft tot de voorwaarden die nodig zijn voor een volwaardig, gezond, eerlijk, gelukkig en productief leven.

Waarden

Liefde, geloof, hoop, respect, empathie, gelijkheid, hard werken, toewijding, eerlijkheid en vertrouwen

Giften: NL61 RABO 0360 9536 11
t.n.v. Christengemeente Tholen
o.v.v. Project Angola.